

РЕШЕНИЕ

№ 363

гр. Враца, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Неделин Й. Захариев

като разгледа докладваното от Неделин Й. Захариев Гражданско дело № 20221420100594 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от Д. С. П. от гр. Враца против „*****.София за признаване за незаконно уволнението на ищеца, отмяна на Акт за прекратяване № БТГ-ЧР-Изх. № 155/22.12.2021г., възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „юрисконсулт“ в управление „Правно“, отдел „Договори и собственост“ и осъждане на ответника да му заплати обезщетение в размер на 15000.00 лв. за оставането без работа в периода 24.12.2021г. до 24.06.2022г., вследствие уволнението, ведно със законната лихва от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане. Излага оплаквания за незаконосъобразност на уволнителната заповед, изразяващи се в липса на соченото от работодателя уволнително основание чл.328, ал.1, т.4 КТ -„поради спиране на работа за повече от 15 дни“. Твърди, че в акта за прекратяване е посочено, че му е „връчен по и-мейл на 22.12.2021 в 16,08 ч.“ без да е ясно на какъв и-мейл е станало това и кое длъжностно лице го е връчило. Поддържа, че не е имал достъп до електронната си поща, поради което не е могъл да получи и да изтегли каквото и да е съобщение. Заявява, че впоследствие след получаване на акта за прекратяване на трудовото му правоотношение, установил че касае спиране на работния процес за периода от 22.11.2021 г. до 03.12.2021 г. т.е. 10 работни дни-без да е посочено правното основание за това спиране /вероятно чл.120в КТ/. Счита също, че освен липсата на основание за прекратяване на трудовия договор, описания акт не му е връчен по законния ред. Намира, че уволнението му е тенденциозно и при злоупотреба с права от страна на работодателя-в нарушение на чл.8 ал.2 КТ, тъй като един път вече е наказван с дисциплинарно наказание-„забележка“, което е отменено от съда - решения по гр.дела №№1218/2020 г. на ВРС и 104/2021 г. на ВОС. Моли за уважаване на исквете и присъждане на разноските.

В съдебно заседание, проведено на 27.05.2022 г., съдът е допуснал на основание чл.214, ал.1 ГПК изменение на предявения иск с правно осн. чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225 КТ, който е увеличен по искане на ищеца от 15000.00лв. на 15227.64лв.

Исковете са с правно основание чл.344, ал.1, т.1-3 вр. чл.225, ал.1 КТ.

В писмен отговор по реда на чл.131 ГПК ответникът оспорва исквете. Развива

съображения, че Акт за прекратяване № БТГ-ЧР-Изх. 155/ 22.12.2021 г. е издаден при стриктно спазване на процедурата по прекратяване на безсрочни трудови договори и императивните разпоредбите на Кодекса на труда. Твърди, че на основание чл. 120в от Кодекса на труда, е взето решение по т. 1.1.1 от Протокол от проведено заседание на 18.11.2021 г., считано от 22.11.2021 г. временно да се спре работа и да се преустанови дейността на Д.П., юрисконсулт в ПГХ Чирен, Венелин Иванов, главен специалист обучение и развитие, в отдел „Управление на човешките ресурси“, дирекция „Административно обслужване и логистика“ и на Сашо Начев на длъжност „Мияч, превозни средства (ръчно). На основание цитираното по-горе решение е издадена заповед №БТГ-ЧР- Зап. 19/19.11.2021 г. с която е спряна работата и преустановена дейността на 3-ма служители. Излага, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца 24.12.2021 г. са изминали повече от 15 работни дни, през които работата е спряна за всички изброени в заповедта служители, а в частност за ищеца работата е спряна за по-дълъг период. За периода на спиране на работа са прекратени трудовите правоотношения и на всички служители изпълняващи организационни и координационни длъжности към отделните управления и отдели, на които е спряна дейността за повече от 15 работни дни. Счита за неоснователно твърдението на ищеца, че не е запознат със заповед № БТГ -ЧР- Зап.19/19.11.2021 г. за спиране на работа и преустановяване на дейността на отделни работници и служители по смисъла на чл. 120в от КТ. Поддържа, че заповедта е връчена на П. на 19.11.2021 г. в 16.56 ч. от Евгени Илиев, експерт Управление на човешки ресурси в ***** чрез корпоративната електронна поща на служебният е - m a i l на П. - dimitar.popov@bulgartransgaz.bg, каквато е традиционната практика в „Булгартрансгаз“ ЕАД. Посочва, че видно от приложената справка от дейностите на пощенския сървър за 19.11.2021 г. от Д.П., както и предвид факта, че електронното писмо със заповедта е изпратено в 16.56ч., П. е отворил и прочел заповедта в 18.31ч. Отделно от горното същият е влизал в служебната си електронна поща на 19.11.21 г. през целия работен ден, в т.ч. е изпращал писма в 9.24ч. и 11.22 ч., и след работно време е отварял електронната поща в 18.41ч. и 19.02ч. на 19.11.2021 г. За неоснователно счита и твърдението на ищеца, че заповедта за спиране на работа е за периода от 22.11.2021 г. до 03.12.2021 г. Видно от т.1 на заповед № БТГ-ЧР-Зап. 19/19.11.2021 г., считано от 22.11.2021 г. е спряна работата и преустановена дейността, като отделните служители преминават в престои за периода до възобновяване на дейността или до отмяна на обявената епидемична обстановка, като никъде не е посочен конкретен срок. Оспорва като неоснователно и твърдението на ищеца, че предизвестие № БТГ-ЧР-Изх. 154/17.12.2021 г. и Акт за прекратяване № БТГ -ЧР-Изх. 155/22.12.2021 г. не са му връчени и не е запознат със същите. Посочва, че разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ приравнява електронния документ на писмения такъв, поради което даденото в практиката на ВКС разрешение, относно връчването на писмени изявления намира приложение и относно електронните документи. Конкретно за електронната поща това означава, че релевантният момент за преценка на последиците от изявлението, е получаването на пощата т.е. с постъпването ѝ в посочената от адресата информационна система, без значение кога е отворено съобщението, съдържанието му се счита узнато от адресата от датата на постъпването, съответно изтеглянето на електронния документ. Счита за неоснователно и твърдението на ищеца, че му е спряна достъпа до служебната електронна поща от 19.11.2021 г. до датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Видно от приложената справка от дейностите на пощенския сървър на ***** за периода от 16.11.2021 г. до 23.12.2021 г. от Д. П., същият е влизал в корпоративната електронна поща и отварял документи всеки ден, по няколко пъти през целия период. Относно твърденията в исковата молба, че във връзка с наложено дисциплинарно наказание „Забележка“, което в следствие е

отменено от съда, работодателя „тенденциозно“ е уволнил ищеца, счита същите за ирелевантни към настоящия съдебен спор.

Счита и искът по чл. 225 от КТ за неоснователен и недоказан. В условията на алтернативност прави възражение за прихващане на претендираната от ищеца сума в размер на 15 000 лв. със сума в размер на 12 689.70 лв., представляваща сбор от изплатени обезщетения по реда на чл. 220, ал.1 от КТ и чл. 222, ал.1 от КТ във вр. с чл. 53 (1) от КТД/2021 г.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, които прецени поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с доводите и съображенията на страните, намира следното:

Не се спори между страните, че ищецът е заемал длъжността „юрисконсулт“ при ответното дружество „Булгартрансгаз“ ЕАД. Това обстоятелство се установява и от приетия по делото Трудов договор № 1081010/20.04.2016 г.

Със заповед № БТГ92-04-53/13.03.2020 г., изменена със заповед № БТГ 92-04-111/01.06.2020г. на Изпълнителния директор на ***** в дружеството е създаден Оперативен щаб за превенция и контрол във връзка с разпространението на коронавирус 2019-нСов и регистрирани случаи на заболели граждани в Р.България като съгласно посочените заповеди оперативния щаб предприема различни мерки, в зависимост от епидемичната обстановка в страната.

С протокол от проведено заседание на оперативния щаб на „Булгартрансгаз“ ЕАД от 18.11.2021 г. и въз основа на изпълнение на Решение № 629 на Министерски съвет от 26.08.2021 г. за удължаване срока на обявената с решение № 325/14.05.2020 г. на Министерски съвет извънредна епидемична обстановка, заповед № БТГ 92-04-53/13.03.2020 г. на Изпълнителния директор на „*****“ изменена със заповед БТГ 92-04-166/25.08.2021г., заповед № БТГ 92-04-185/08.10.2021 г. на Изпълнителния директор на „*****“ писмо вх.№ БТГ 04-04- 14/26/23.08.2021 г. от Министерство на енергетиката, относно Заповед № Е-РД-16- 578/20.08.2021 г. на Министъра на енергетиката, Заповед № РД-01- 890/03.11.2021г. на Министъра на здравеопазването, изменена със Заповед № РД- 01-915/09.11.2021 г. на Министъра на здравеопазването, на основание чл. 120в от Кодекса на труда, е взето решение по т. 1.1.1 от цитирания протокол, считано от 22.11.2021 г. временно да се спре работа и да се преустанови дейността на Д.П., юрисконсулт в ПГХ Чирен, Венелин Иванов, главен специалист обучение и развитие, в отдел „Управление на човешките ресурси“ „Административно обслужване и логистика“ и на Сашо Начев на длъжност „Мияч, превозни средства (ръчно). Посочено е, че Д.П. е в невъзможност от разстояние/дистанционно/ да изпълнява качествено трудовите си задължения, а невъзможността се състои в това, че като цяло съставът на „Правна дирекция“ е намален до възможния минимум, няма на разположение юрисконсулти, които да придвижват документите изработени от П. в РЗ ПГХ Чирен и изпратени по електронната поща до Централно управление на „Булгартрансгаз“ ЕАД по установения ред, съгласно приети в дружеството вътрешни регламентиращи документи. Посочено е, че към момента няма необходимост от юрисконсулт в РЗ ПГХ Чирен, цялостната дейност, която е в обхвата на дейност на Правна дирекция е централизирана и се изпълнява от юрисконсултите, находящи се в централно управление на дружеството.

Със заповед № БТГ-ЧР-Зап.19/19.11.2021 г. на осн. чл.120в КТ е спряна работата и преустановена дейността на посочените трима служители, включително и на ищеца Д.П. и тези служителите са преминали в престой до възобновяване на дейността с отделна заповед на изпълнителния директор на дружеството или до отмяна на обявената епидемична обстановка.

На служебната поща на ищеца dimitar.popov@bulgartransgaz.bg на 22.12.2012 г. в 16.08ч. е изпратено предизвестие БТГ-ЧР.ИЗХ.№154/17.12.2021 г., според което на осн. чл.328, ал.1, т.4 КТ-поради спиране на работа за повече от 15 работни дни, в сроковете по чл.326, ал.2 КТ му се прекратява трудовото правоотношение с изтичането на тридесет дни, считано от деня на получаване на предизвестieto.

Ведно с предизвестieto за прекратяване на трудовото правоотношение, на същата дата и час на служебната поща на ищеца dimitar.popov@bulgartransgaz.bg е изпратен и акт №БТГ-ЧР-ИЗХ.№155/22.12.2021 г., с който на осн.чл.328, ал.1, т.4 КТ, трудовото правоотношение с ищеца е прекратено.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която се установява, че съгласно удостоверение изх.№24-00-971/13.04.2022 г. издадено от „Булгартрансгаз“ ЕАД brutното възнаграждение за последен пълен отработен месец на Д.С. Попев е в размер на 2537.94лв., включващо основна заплата в размер на 2242.00лв. и клас прослужено време 295.94лв.

Размера на обезщетението по чл.225, ал.1 КТ за времето, през което е останал без работа – от 24.12.2021 г. до 24.06.2022 г. за шест месеца е в размер на brutното трудово възнаграждение на стойност 15227.64лв.

За установяване на достъпа на ищеца до служебната поща dimitar.popov@bulgartransgaz.bg и действителното получаване на тази поща изпратените на 19.11.2021 г. заповед № БТГ-ЧР- Зап.19/19.11.2021 г. на осн. чл.120в КТ, с която е спряна работата и преустановена дейността на ищеца, и на изпратените на 22.12.2021 г. в 16.08ч. предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение и акт за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, е назначена и приета компютърно-техническа експертиза. От заключението ѝ се установява, че на 19.11.2021 год. общия брой на прочетени, добавени, променени ел.пisma е 200 броя /посочени в лист 97 от делото/.

Експертизата е установила, че на 22.12.2021г в 16:08:23ч. ищеца е достъпвал електронни писма с прикачени файлове /Pdf/ формат с ключова дума „предизвестие” и „Акт за прекратяване” /посочени в лист 98 от делото/. Установено е и, че ищеца Д.П. е достъпвал многократно ел. поща на 19.11.2021 год. в часовия интервал 09:24:33-19:02:12 Прочетени, добавени, променени общо 200 броя /лист 97 от делото/ като във времевия интервал 20.11.2021г. – 23.12.2021г. ищецът е достъпвал многократно ел. поща /лист 98-104/ от делото.

В съдебно заседание, проведено на 27.05.2022 г. съдът е извършил служебна констатация от представената в оригинал трудова книжка на Д. С. П., видно от която на страница 11 от същата е отбелязано прослужено време в ответното дружество в периода от 21.04.2021 г. до 24.12.2021 г. - пет години, осем месеца и три дни, след което няма други отбелязвания в трудовата книжка.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

В чл. 328, ал. 1 т. 4 от КТ е регламентирано основание за прекратяване на трудовото правоотношение - "при спиране на работа за повече от 15 работни дни". "Спиране на работата" по смисъла на тази разпоредба означава по разпореждане на работодателя временно да се преустанови дейността - на цялото предприятие или на отделна негова част.

С приетия нов чл. 120в, ал. 1 КТ се установява право на работодателя при обявено извънредно положение, със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до отмяната на извънредното положение. До преустановяване на дейността на предприятието може да се стигне и не само по волята

на работодателя, а да бъде резултат от мярка, постановена със заповед на държавен орган /ал. 2/. Тогава работодателят е длъжен да не допуска по време на преустановената дейност работниците или служителите до работните им места за периода, определен в заповедта. Според нововъведения чл. 267а КТ за времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в КТ работникът или служителът има право на брутно си трудово възнаграждение. Сравнението на тази мярка със завареното законодателство показва, че се установява нова форма на престой или спиране на работата на работодателя, предвидени в завареното законодателство в чл. 120, чл. 176, ал. 4, чл. 267 и чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ. Особено в нововъведената мярка, е че може да обхване не само цялото предприятие или част от него (цех, звено, отдел, засегнат от мерките, установени при извънредното положение), но и отделен работник или служител. Освен това може да настъпи не само по решение на работодателя, заради обективно съществуващи причини (например извършване на планов ремонт, ревизии и др.), но и да е причинено от постановена от държавен орган мярка, която изисква недопускане на работниците и служителите до работните им места. Работодаателят може да обяви преустановяване на работата, когато не може да осигури възможност за работа от въщи, самото естество на работата им не позволява или е преценено, че продължаването на работата би било неефективно, което определя и затварянето им (например в заводи, цехове, сервиси и др.). До този момент в теорията и в съдебната практика се считаше недопустимо обявяването на престой или спиране на работата само за отделен работник или служител. Според новата нормативна уредба обаче, това е възможно само при извънредно положение и по силата на чл. 120в КТ работодателят може да преустанови дейността и на отделен работник или служител, без да има пълно преустановяване на работата на неговото предприятие или на звеното, където работи.

В случая действително е осъществена хипотезата на чл. 120в, ал. 1 от КТ, като спорното правоотношение се развило при обявена извънредна епидемична обстановка, съставляваща основание работодателят да разпреди преустановяване на работата на отделни работници или служители. Доколкото разпоредбата на чл. 120в, ал. 1 КТ въвежда нова форма на престой/спиране на работата на работодателя, то прекратяването на трудовото правоотношение се извършва в хипотезата на чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ "спиране на работа за повече от 15 работни дни".

За да бъде законно прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, следва да се установи императивното условие в рамките на 15 последователни работни дни работниците и служителите да не са осъществявали трудовите си функции.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства води до извод, че със заповед № БТГ-ЧР- Зап.19/19.11.2021 г. на осн.чл.120в КТ е спряна работата и преустановена дейността на трима служители, сред които и на ищеца Д.П. и този служител е преминал в престой.

Посочената заповед № БТГ-ЧР- Зап.19/19.11.2021 г., както и решение по протокол от 18.11.2021 г. от проведеното заседание на оперативния щаб на ***** от 18.11.2021 г., въз основа на който е спряна дейността на ищеца са мотивирани с Решение № 629 на Министерски съвет от 26.08.2021 г. за удължаване срока на обявената с решение № 325/14.05.2020 г. на Министерски съвет извънредна епидемична обстановка, заповед № БТГ 92-04- 53/13.03.2020 г. на Изпълнителния директор на „***** изменена със заповед БТГ 92-04-166/25.08.2021г., заповед № БТГ 92-04-185/08.10.2021 г. на Изпълнителния директор на „***** писмо вх.№ БТГ 04-04- 14/26/23.08.2021 г. от Министерство на енергетиката, относно Заповед № Е-РД-16- 578/20.08.2021 г. на Министъра на енергетиката, Заповед № РД-01- 890/03.11.2021г. на Министъра на здравеопазването, изменена със Заповед № РД- 01-915/09.11.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

Така установеното сочи на извод, че считано от 22.11.2021 г. спрямо ищецът е налице спиране на работата му при ответното дружество по обективни причини-удължаване срока на обявената с решение № 325/14.05.2020 г. на Министерски съвет извънредна епидемична обстановка. По силата на разпоредбата на чл.120в от КТ

работодателят има право да преустанови дейността на определени служители, дори и дейността на работодателя да не е прекратена изцяло. Преценката кои работници и служители работодателят да разпорежи да работят дистанционно, и на кои работници и служители да се преустанови работата, е на самия работодател с оглед характера на дейността, а в случай на обявено извънредно положение и извънредна епидемична обстановка и с оглед допълнително въведените заповеди на министъра на здравеопазването ограничителни мерки за движение на гражданите и събирането им заедно на открито и закрито. Извънредното положение е в сила в периода 13.03.2020г. - 13.05.2020 г., а извънредната епидемична обстановка и за по-дълъг период след 13.05.2020 г. На ищеца не е била възлагана работа за времето след 22.11.2021г. до 22.12.2021 г., което се установява от заповед № БТГ-ЧР- Зап.19/19.11.2021 г., с която е спряна работата на ищеца. Този факт е и безспорен между страните, при което не е налице злоупотреба с право от страна на работодателя да прекрати работата на ищеца, считано от 24.12.2022 г. Ето защо е налице първата предпоставка- обективно спиране работата при работодателя, макар и не изцяло и спиране работата на ищеца.

Установена е по делото и другата предпоставка на прекратителното основание по чл.328,ал.1, т.4 от КТ- спиране на работата за повече от 15 работни дни, като периодът на спиране от 22.11.2021 г. до уведомлението за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца на 22.12.2022 г. е повече от 15 работни дни. Без правно значение е дали работникът е бил задължен да ползва платен или неплатен отпуск по време на спиране на работата, дали поради престоя му е възложено да изпълнява временно друга работа или е получавал обезщетение за престой, както и дали е могъл или не да полага труд по други причини, каквато е при нетрудоспособност. Единственото основание за прекратяване на трудовото правоотношение с работника по чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ е пълното преустановяване на дейността за определен период, поради което при уволнение на това основание не е предвидено и задължение за подбор по чл. 329 от КТ, нито закрила по чл. 333 от КТ (в този смисъл решение № 92/14.04.2016 г. по гр. дело № 4515/2015 г. на IV г. о. на ВКС).

Изложеното сочи, че работодателят, чиято е доказателствената тежест в процеса, установи в процеса наличие на прекратителното основание по чл.328, ал.1, т.4 от КТ.

На следващо място съдът не приема за основателно възражението на ищеца, че същият не е имал достъп до електронната поща, на която му е връчен акта за прекратяване на трудовото правоотношение.

Видно от назначената и приета по делото съдебна компютърно-техническа експертиза, се установява, че ищецът е имал достъп до ел. поща dimitar.popov@bulgartransgaz.bg на 19.11.2021 г. когато му е изпратена заповед № БТГ-ЧР- Зап.19/19.11.2021 г., с която на осн.чл.120в КТ е спряна работата и преустановена дейността на трима служители, сред които и на ищеца Д.П. и този служител е преминал в престой. На същия ден 19.11.2021 год., видно от експертното заключение, общия брой на прочетени, добавени, променени ел.писма от ищеца е 200 броя. Установено е и, че ищецът Д.П. е достъпвал многократно ел. поща на 19.11.2021 год. в часовия интервал 09:24:33-19:02:12.

Ищецът Д.П. е посетил посочената ел. поща и на 22.12.2022г., когато в 16:08ч. са му били изпратени предизвестията за прекратяване и акт №БТГ-ЧР-Изм. №155/22.12.2021 г., с което на осн.чл.328, ал.1, т.4 от КТ трудовото правоотношение с ищеца е прекратено.

Експертизата е установила, че на 22.12.2021г. в 16:08:23 ч. ищеца е достъпвал електронни писма с прикачени файлове /Pdf/ формат с ключова дума „предизвестие” и „Акт за прекратяване” /посочени на лист 98 от делото/. Прочетени, добавени,

променени общо 200 броя /лист 97 от делото/ като във времевия интервал интервал 20.11.2021г. – 23.12.2021г. – ищеца е достъпвал пощата си многократно /лист 98-104/ от делото.

В тази връзка Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) урежда правните последици от електронните изявления, а тяхното пренасяне като електронни съобщения, в разновидността им „електронна поща”, се урежда в Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Съгласно пар.11 ДР ЗЕС, „електронна поща” е съобщение във вид на текст, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното оборудване на получателя, а пар.22 от същите разпоредби дефинира "Интернет" като система от взаимносвързани мрежи, ползващи интернет протокол, което им позволява да функционират като самостоятелна виртуална мрежа. Електронната поща (понятие, равнозначно на добилото гражданственост „и-мейл”, на латиница „e-mail”), когато е изпратена чрез Интернет и съдържа изявление с гражданскоправно значение, съставлява електронен документ по смисъла на чл.3 ал.1 ЗЕДЕП, като отделен е въпросът дали този документ може бъде определен като подписан или не. По силата на чл.10 ал.1 ЗЕДЕП електронната поща се счита получена най-рано с постъпването ѝ в посочената от адресата информационна система, а най-късно - с изтеглянето ѝ от адресата от системата, в която е постъпила.

При адресни изявления, осъществявани чрез писмен документ, релевантен е моментът на получаването на документа – счита се, че в този момент настъпват свързаните с тях последици (в този смисъл е постановената по реда на чл.290 ГПК практика на ВКС – напр. решение № 35 от 7.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1877/2010 г., IV г.о., решение № 48 от 28.02.2013 г. на ВКС по гр. д. № 265/2012 г., IV г.о.). Разпоредбата на чл.3 ал.2 ЗЕДЕУУ приравнява електронния документ на писмения такъв, следователно даденото в обвързващата практика на ВКС разрешение относно връчването на писмени изявления следва да намери приложение и относно електронните документи. Конкретно относно електронната поща, това означава, че релевантният момент за преценка на последиците от изявлението, е получаването на пощата – т.е. с постъпването ѝ в посочената от адресата информационна система, ако не е посочил конкретна информационна система - с постъпването ѝ в която и да е информационна система на адресата, а ако адресатът няма информационна система - с изтеглянето ѝ от адресата. Без значение кога е отворено съобщението, съдържанието му се счита узнато от адресата от датата на постъпването, съответно изтеглянето на електронния документ. В този смисъл е решение №303/07.10.2013 г. по гр.д.№ 3715/2013 г.на ВКС, IV Г.О. постановено по реда на чл.290 ГПК, с което съдът се е произнесъл по материалноправния въпрос за правното значение на електронното съобщение и доколко доставянето му на електронен адрес може да бъде приравнено на връчването на писмен документ.

В практиката на ВКС се приема, че електронните документи са писмени документи /арг. от чл.3, ал.2 от ЗЕДЕУУ/. Когато не са подписани с електронен подпис и са оспорени от страната, на която се противопоставят, за тях се прилагат правилата за частния неподписан документ. Съгласно чл. 194, ал. 1 ГПК съдът следва да се произнесе по основателността на

оспорването след обсъждане на всички събрани по делото доказателства. В случая е назначена компютърна техническа експертиза. Тя е дала заключение с изложени към него мотиви, че на ищеца от работодателя на ел. поща са изпращани съобщения посредством посочената ел. поща dimitar.popov@bulgartransgaz.bg, сред които са и процесното предизвестие за уволнение и прекратителната заповед за уволнение. Установи се и, че това е ел. поща, по която ищеца и работодателя са комуникирали и ищецът е получавал правнорелевантни документи.

При тези съображения съдът приема, че на ищеца Д.П. надлежно е връчено предизвестие за прекратяване и акт №БТГ-ЧР-Изм.№155/22.12.2021 г., с което на осн.чл.328, ал.1, т.4 КТ е прекратено трудовото му правоотношение. За неспазено предизвестие на ищеца е заплатено обезщетение от 2537.94 лв.

С оглед изложеното прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца, извършено с Акт за прекратяване № БТГ-ЧР-Изм. № 155/22.12.2021г. се явява законосъобразно, поради което иска за отмяната му с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ следва да се отхвърли като неоснователен.

Неоснователни, като обусловени от изхода по първия иск, се явяват и исковите за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „юрисконсулт” в управление „Правно“, отдел „Договори и собственост“ и за заплащане на обезщетение за оставане без работа, поради уволнение в размер на **15227.64лв.** в периода 24.12.2021г. до 24.06.2022г., вследствие уволнението.

С оглед трудовия характер на спора, намира приложение разпоредбата на [чл. 359 КТ](#), която предвижда, че в производството по трудови дела, работниците и служителите не заплащат такси и разноски. Т.е. независимо от изхода на делото, ищите са освободени от заплащането на дължимите към съда държавни такси, както и разноски за съдебното производство. Няма законово основание обаче за освобождаването им от разноските, дължими на ответника-работодател на основание [чл. 78, ал. 3 ГПК](#) /арг. и от ТР № 2/2015 г. на ОСГК на ВКС/. Ето защо и съгласно разпоредбата на [чл. 78, ал. 3 вр. с ал.8 от ГПК](#) ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответното дружество разноски за представителство от юрисконсулт.

Съдът намира, че следва да приложи разпоредбата на чл.25, ал. 1 от НПП, съобразявайки характера на исковите и процесуалните действия на пълномощника на ответната страна, поради което определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените икове от Д. С. П. с ЕГН ***** от гр.Враца, ул.Т.Балабанов” №2 против „***** с *****”, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.Люлин 2, бул.Панчо Владигеров №66 за признаване за незаконно уволнението на ищеца,

отмяна на Акт за прекратяване № БТГ-ЧР-Изм. № 155/22.12.2021г., възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „юрисконсулт” в управление „Правно“, отдел „Договори и собственост“ и осъждане на ответника да му заплати обезщетение в размер на 15227.64 лв. за оставането без работа в периода 24.12.2021г. до 24.06.2022г., вследствие уволнението.

ОСЪЖДА Д. С. П. с ЕГН ***** от гр.Враца ДА ЗАПЛАТИ НА „***** с *****“, със седалище и адрес на управление г*****аправените по делото разноси сумата от 300.00лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Враца в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____